

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
NILS WAHL
της 7ης Ιουνίου 2016¹

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-14/15 και C-116/15

**Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
κατά**

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Προσφυγή ακυρώσεως — Νομική βάση — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Αποφάσεις του Συμβουλίου 2014/731/ΕΕ, 2014/743/ΕΕ, 2014/744/ΕΕ και 2014/911/ΕΕ — Αυτοματοποιημένη ανταλλαγή πληροφοριών — Άδειες κυκλοφορίας οχημάτων — Δακτυλοσκοπικά δεδομένα — Διαδικασία λήψεως αποφάσεων — Συνέπειες εκ της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Μεταβατικές διατάξεις — Άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36 — Οι έννοιες “βασικές πράξεις” και “εκτελεστικά μέτρα” — Παράγωγη νομική βάση — Διαβούλευση με το Κοινοβούλιο — Πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Επιτροπής — Κανόνες ψηφοφορίας»

1. Οι παρούσες προσφυγές ακυρώσεως που άσκησε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αφορούν τέσσερις αποφάσεις² (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις) σχετικά με την εντός της ΕΕ αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις (πρώην τίτλος VI της Συνθήκης ΕΕ· στο εξής: τρίτος πυλώνας) που το Συμβούλιο εξέδωσε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Όπως είναι γνωστό, η έναρξη ισχύος της εν λόγω Συνθήκης είχε σημαντικές συνέπειες στο θεσμικό και νομικό πλαίσιο για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με τον τρίτο πυλώνα: μέσω της διαδικασίας προσαρμογής στη Συνθήκη της Λισσαβώνας («Λισσαβωνοποίηση»), συνεπεία της υπογραφής της εν λόγω Συνθήκης, ο τρίτος πυλώνας ενσωματώθηκε στο υπερεθνικό πλαίσιο της ΕΕ.

2. Προκειμένου να διασφαλιστεί ομαλή μετάβαση από μια κατά κύριο λόγο διακυβερνητική διαδικασία λήψεως αποφάσεων στο νέο νομικό πλαίσιο της ΕΕ όσον αφορά τον συγκεκριμένο τομέα, το πρωτόκολλο αριθ. 36 σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις προσαρτήθηκε στις Συνθήκες. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν βάσει πράξεως που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36³. Κατά την εν λόγω διάταξη, τα έννομα αποτελέσματα των μέτρων που υιοθετήθηκαν στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας διατηρούνται έως ότου οι σχετικές πράξεις καταργηθούν, ακυρωθούν ή τροποποιηθούν.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

2 — Απόφαση 2014/731/ΕΕ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ) στη Μάλτα (ΕΕ 2014, L 302, σ. 56), απόφαση 2014/743/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Κύπρο της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ) (ΕΕ 2014, L 308, σ. 100), απόφαση 2014/744/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Εσθονία της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ) (ΕΕ 2014, L 308, σ. 102) (Υπόθεση C-14/15) και απόφαση 2014/911/ΕΕ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δακτυλοσκοπικών δεδομένων στη Λετονία (ΕΕ 2014, L 360, σ. 28) (Υπόθεση C-116/15).

3 — Πρωτόκολλο σχετικά με τις μεταβατικές διατάξεις, το οποίο προσαρτήθηκε στις Συνθήκες. Το άρθρο 9 του εν λόγω πρωτοκόλλου περιλαμβάνεται στον τίτλο του VII, ο οποίος αφορά τις πράξεις που εκδίδονται βάσει των τίτλων V και VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή είχε πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας.

3. Σε πρόσφατες υποθέσεις, το Δικαστήριο έλυσε σειρά από βασικά ζητήματα που ανέκυψαν λόγω της εφαρμογής του μεταβατικού αυτού κανόνα⁴. Ανεξαρτήτως του γεγονότος αυτού και της στενής σχέσεως που οι υπό κρίση προσφυγές έχουν με τις υποθέσεις εκείνες, οι προσφυγές που ασκήθηκαν από το Κοινοβούλιο εγείρουν επίσης ζητήματα που δεν έχουν ακόμη κριθεί από το Δικαστήριο, όπως είναι η φύση των προσβαλλομένων αποφάσεων στην περίπτωση που αυτές φαίνεται να έχουν εκδοθεί σύμφωνα με μια «υβριδική» διαδικασία λήψεως αποφάσεων, καθώς και η νομιμότητα μιας τέτοιας διαδικασίας.

I – Νομικό πλαίσιο

A — Σχετικές διατάξεις της Συνθήκης (πριν από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας)

4. Το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ ορίζει:

«Το Συμβούλιο λαμβάνει μέτρα και προωθεί, με τις κατάλληλες μορφές και διαδικασίες, όπως ορίζονται στον παρόντα τίτλο, τη συνεργασία η οποία συμβάλλει στην επιδίωξη των στόχων της Ένωσης. Προς τον σκοπό αυτό, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν πρωτοβουλίας οποιουδήποτε κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί:

[...]

γ) να υιοθετεί αποφάσεις για οποιοδήποτε άλλο σκοπό συνεπή με τους στόχους του παρόντος τίτλου, αποκλειόμενης οποιασδήποτε προσέγγισης των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών. Οι αποφάσεις αυτές είναι δεσμευτικές και δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή αυτών των αποφάσεων στο επίπεδο της Ένωσης [...].»

5. Το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ ορίζει:

«Το Συμβούλιο διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πριν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου που αναφέρεται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχεία β', γ' και δ'. [...].»

B — Πρωτόκολλο αριθ. 36

6. Το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36 ορίζει:

«Τα έννομα αποτελέσματα των πράξεων των θεσμικών οργάνων, των λοιπών οργάνων, και των οργανισμών της Ένωσης που εκδίδονται βάσει της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας διατηρούνται έως ότου οι πράξεις αυτές καταργηθούν, ακυρωθούν ή τροποποιηθούν κατ' εφαρμογή των Συνθηκών. Το αυτό ισχύει και για τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί μεταξύ κρατών μελών βάσει της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»

4 — Αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223), και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-540/13, EU:C:2015:224) της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-363/14, EU:C:2015:579), και της 23ης Δεκεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-595/14, EU:C:2015:847).

Γ — Σχετικές αποφάσεις

1. Απόφαση 2008/615/ΔΕΥ⁵

7. Το άρθρο 1 της αποφάσεως 2008/615 ορίζει:

«Μέσω της παρούσας απόφασης, τα κράτη μέλη σκοπεύουν να αναβαθμίσουν τη διασυνοριακή συνεργασία σε θέματα που καλύπτονται από τον τίτλο VI της [Σ]υνθήκης, και ιδίως την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρχών αρμόδιων για την πρόληψη και τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων. Προς το σκοπό αυτό, η παρούσα απόφαση περιέχει κανόνες στους εξής τομείς:

α) διατάξεις όσον αφορά τους όρους και τη διαδικασία της αυτοματοποιημένης διαβίβασης προφίλ DNA, δεδομένων σχετικά με δακτυλικά αποτυπώματα και ορισμένων δεδομένων σχετικά με άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (κεφάλαιο 2):

[...]».

8. Στο κεφάλαιο 6 της αποφάσεως 2008/615 περιέχονται γενικές διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών που λαμβάνει χώρα βάσει της εν λόγω αποφάσεως.

9. Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 ορίζει:

«Η παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση δεν μπορεί να γίνει προτού μεταφερθούν οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου στο εθνικό δίκαιο των σχετικών κρατών μελών. Το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα κατά πόσον έχει πληρωθεί ο όρος αυτός.»

10. Το άρθρο 33 της αποφάσεως 2008/615 ορίζει:

«Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θεσπίζει τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης σε επίπεδο Ένωσης.»

2. Απόφαση 2008/616/ΔΕΥ⁶

11. Το άρθρο 20 της αποφάσεως 2008/616 ορίζει:

«1. Το Συμβούλιο λαμβάνει την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ βάσει έκθεσης αξιολόγησης η οποία βασίζεται σε ερωτηματολόγιο.

2. Όσον αφορά την αυτοματοποιημένη ανταλλαγή δεδομένων σύμφωνα με το κεφάλαιο 2 της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ, η έκθεση αξιολόγησης βασίζεται επίσης σε επίσκεψη αξιολόγησης καθώς και σε πιλοτική εφαρμογή που διεξάγεται όταν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ενημερώσει τη Γενική Γραμματεία σύμφωνα με την πρώτη πρόταση του άρθρου 36 παράγραφος 2 της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ.

5 — Απόφαση του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ 2008, L 210, σ. 1).

6 — Απόφαση του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2008/615/ΔΕΥ σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ 2008, L 210, σ. 12).

3. Περαιτέρω λεπτομέρειες της διαδικασίας περιέχονται στο κεφάλαιο 4 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.»

3. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις

12. Στις αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 3 των προσβαλλομένων αποφάσεων, οι οποίες εκδόθηκαν βάσει των αποφάσεων 2008/615 και 2008/616, εκτίθενται:

«(1) Σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 36, τα έννομα αποτελέσματα των πράξεων των θεσμικών οργάνων, των λοιπών οργάνων και των οργανισμών της Ένωσης που έχουν εκδοθεί πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας διατηρούνται έως ότου οι πράξεις αυτές καταργηθούν, ακυρωθούν ή τροποποιηθούν κατ' εφαρμογή των Συνθηκών.

(2) Ως εκ τούτου, εφαρμόζεται το άρθρο 25 της απόφασης [2008/615] και το Συμβούλιο πρέπει να αποφασίζει ομόφωνα εάν τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει τις διατάξεις του κεφαλαίου 6 της εν λόγω απόφασης.

(3) Το άρθρο 20 της απόφασης [2008/616] προβλέπει ότι οι αποφάσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 της απόφασης [2008/615] πρέπει να λαμβάνονται βάσει έκθεσης αξιολόγησης, η οποία βασίζεται σε ερωτηματολόγιο. Όσον αφορά την αυτοματοποιημένη ανταλλαγή δεδομένων σύμφωνα με το κεφάλαιο 2 της απόφασης [2008/615], η έκθεση αξιολόγησης πρέπει να βασίζεται σε επίσκεψη αξιολόγησης και σε πιλοτική εφαρμογή.»

13. Το άρθρο 1 της απόφασεως 2014/731 ορίζει:

«Για τους σκοπούς της αυτοματοποιημένης αναζήτησης αδειών κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), η Μάλτα έχει εφαρμόσει πλήρως τις γενικές διατάξεις σχετικά με την προστασία δεδομένων του κεφαλαίου 6 της απόφασης [2008/615] και δικαιούται να λαμβάνει και να παρέχει προσωπικά δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 12 της εν λόγω απόφασης από την ημέρα έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.»

14. Το άρθρο 1 της απόφασεως 2014/743 ορίζει:

«Για τους σκοπούς της αυτοματοποιημένης αναζήτησης αδειών κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), η Κύπρος έχει εφαρμόσει πλήρως τις γενικές διατάξεις σχετικά με την προστασία δεδομένων του κεφαλαίου 6 της απόφασης [2008/615] και δικαιούται να λαμβάνει και να παρέχει προσωπικά δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 12 της εν λόγω απόφασης από την ημέρα έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.»

15. Το άρθρο 1 της απόφασεως 2014/744 ορίζει:

«Για τους σκοπούς της αυτοματοποιημένης αναζήτησης αδειών κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), η Εσθονία έχει εφαρμόσει πλήρως τις γενικές διατάξεις σχετικά με την προστασία δεδομένων του κεφαλαίου 6 της απόφασης [2008/615] και δικαιούται να λαμβάνει και να παρέχει προσωπικά δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 12 της εν λόγω απόφασης από την ημέρα έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.»

16. Το άρθρο 1 της απόφασεως 2014/911 ορίζει:

«Για τους σκοπούς της αυτοματοποιημένης αναζήτησης δακτυλοσκοπικών δεδομένων, η Λετονία έχει εφαρμόσει πλήρως τις γενικές διατάξεις σχετικά με την προστασία δεδομένων του κεφαλαίου 6 της απόφασης [2008/615] και δικαιούται να λαμβάνει και να παρέχει προσωπικά δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 9 της εν λόγω απόφασης, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.»

II – Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

17. Με δικόγραφο της 14ης Ιανουαρίου και της 6ης Μαρτίου 2015, το Κοινοβούλιο άσκησε τις παρούσες προσφυγές ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

18. Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2015, οι δύο υποθέσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως. Με αποφάσεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 2015 επετράπη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και στο Βασίλειο της Σουηδίας να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου σε αμφότερες τις υποθέσεις. Παρά ταύτα, η Γερμανική Κυβέρνηση δεν κατέθεσε παρατηρήσεις στην παρούσα διαδικασία.

19. Με τις προσφυγές του, το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

20. Το Συμβούλιο —υποστηριζόμενο από τη Σουηδική Κυβέρνηση— ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως (νομική βάση), το πρώτο σκέλος και τις δύο πρώτες αιτιάσεις που προβάλλονται με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως (ουσιώδης τύπος). Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση που προβάλλεται με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως (διαβούλευση με το Κοινοβούλιο), το Συμβούλιο επαφίεται στην κρίση του Δικαστηρίου·
- επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, να διατηρήσει τα αποτελέσματα των εν λόγω αποφάσεων μέχρις ότου αυτές αντικατασταθούν με νέες αποφάσεις·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

21. Σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, δεν διεξήχθη επ' ακροατηρίου συζήτηση.

III – Ανάλυση

A — Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

22. Με τις παρούσες προσφυγές ακυρώσεως, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων που εξέδωσε το Συμβούλιο. Με τις εν λόγω αποφάσεις διαπιστώνεται, στην ουσία, ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει τις γενικές διατάξεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων, οι οποίες περιέχονται στο κεφάλαιο 6 της αποφάσεως 2008/615, και παρέχεται σε αυτά η δυνατότητα, από μια συγκεκριμένη ημερομηνία, να λαμβάνουν και να παρέχουν τα δεδομένα που καλύπτονται από την ανωτέρω απόφαση. Με απλά λόγια, η πρακτική συνέπεια των προσβαλλομένων αποφάσεων είναι ότι τα οικεία κράτη μέλη αποκτούν πρόσβαση σε σύστημα που καθιστά δυνατή την ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τα προφίλ DNA, τα δακτυλοσκοπικά δεδομένα (δακτυλικά αποτυπώματα) και ορισμένα δεδομένα σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων⁷.

⁷ — Το σύστημα αυτό τέθηκε αρχικώς σε εφαρμογή με τη λεγόμενη Συνθήκη του Prüm. Ορισμένες από τις διατάξεις της Συνθήκης αυτής ενσωματώθηκαν αργότερα στο δίκαιο της ΕΕ με την απόφαση 2008/615.

23. Το Κοινοβούλιο προβάλλει, ως βασική αιτίαση, ότι το Συμβούλιο, σε όλες τις περιπτώσεις, στήριξε τις αποφάσεις του σε εσφαλμένη νομική βάση. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι υπήρξε παράβαση ουσιώδους τύπου όσον αφορά τη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκαν οι συγκεκριμένες αποφάσεις.

24. Το Συμβούλιο, από την πλευρά του, θεωρεί ότι, υπό το πρίσμα του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν επί ορθής νομικής βάσεως, η οποία είναι το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615. Μολονότι αντικρούει την πλειονότητα των επιχειρημάτων που το Κοινοβούλιο προβάλλει όσον αφορά τον ουσιώδη τύπο, το Συμβούλιο παραδέχεται ότι έπρεπε να διαβουλευθεί με το Κοινοβούλιο κατά τη διαδικασία λήψεως των αποφάσεων.

25. Προκειμένου να αποφανθεί επί των προσφυγών που άσκησε το Κοινοβούλιο, το Δικαστήριο καλείται να καθορίσει, μεταξύ άλλων, τη φύση των προσβαλλομένων αποφάσεων, ένα σημείο ως προς το οποίο οι διάδικοι διαφωνούν. Το ζήτημα αυτό επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό την κρίση αφενός μεν επί του λόγου ακυρώσεως ο οποίος στηρίζεται στο άρθρο 277 ΣΛΕΕ και προβάλλεται από το Κοινοβούλιο σχετικά με το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615, αφετέρου δε επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου.

B — Νομική βάση

26. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι το Συμβούλιο χρησιμοποίησε εσφαλμένη νομική βάση για να εκδώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Προς στήριξη της αιτιάσεως αυτής, το Κοινοβούλιο προβάλλει διάφορα επιχειρήματα.

27. Αφενός, υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο έπρεπε να στηρίξει τις αποφάσεις του σε νομική βάση που προβλέπεται από τη Συνθήκη ΛΕΕ. Τούτο, επειδή, κατά το Κοινοβούλιο, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν βασικές πράξεις, όπως η απόφαση 2008/615, και ως τέτοιες έπρεπε να εκδοθούν επί της ίδιας νομικής βάσεως με την εν λόγω απόφαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη της Λισσαβόνας. Κατά την άποψή του, έπρεπε να γίνει χρήση του άρθρου 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ', ΣΛΕΕ και του άρθρου 87, παράγραφος 2, στοιχείο α', ΣΛΕΕ.

28. Αφετέρου, το θεσμικό αυτό όργανο θεωρεί ότι, σε κάθε περίπτωση, αν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν θεωρηθούν βασικές πράξεις αλλά μέτρα για την εφαρμογή της αποφάσεως 2008/615, το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής συνιστά μη νόμιμη νομική βάση από το παράγωγο δίκαιο. Τούτο οφείλεται στο ότι, κατά την άποψή του, η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει μια διαδικασία λήψεως αποφάσεων που είναι ασύμβατη με το πρωτογενές δίκαιο (άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ) όπως ίσχυε κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως 2008/615.

29. Πριν λάβω θέση επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, είναι αναγκαίο να εξετάσω δύο άλλα ζητήματα. Το πρώτο αφορά το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36, το δεύτερο αφορά τη φύση των προσβαλλομένων αποφάσεων.

1. Το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36

30. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36 καλύπτει μόνο πράξεις ουσίας, και όχι πράξεις με τις οποίες προβλέπεται μια διαδικασία για τη θέσπιση άλλων μέτρων. Επομένως, κατά το Κοινοβούλιο, το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 δεν μπορεί να αποτελεί αυτοτελή νομική βάση για τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

31. Το ζήτημα αυτό έχει ήδη κριθεί από το Δικαστήριο. Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η στενή ερμηνεία του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36 θα καθιστούσε το εν λόγω άρθρο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας. Αυτό θα συνέβαινε αν γινόταν δεκτό ότι η εν λόγω διάταξη έχει απλώς και μόνον την έννοια ότι οι πράξεις που εμπίπτουν στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις δεν καταργούνται αυτομάτως μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας⁸. Πράγματι, ένα σημείο που δεν θα πρέπει να παραβλεφθεί είναι ότι το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36 πρέπει να θεωρείται ότι έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, να διασφαλίσει ότι οι πράξεις που εκδίδονται στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζονται με αποτελεσματικό τρόπο παρά τις αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο της εν λόγω συνεργασίας⁹. Κατά συνέπεια, πράξεις που έχουν εκδοθεί νομίμως βάσει της Συνθήκης ΕΕ πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας, οι οποίες προβλέπουν κανόνες για τη θέσπιση άλλων μέτρων, εξακολουθούν να παράγουν τα έννομα αποτελέσματά τους¹⁰.

32. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 36, το έννομο αποτέλεσμα του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 (καθώς και του άρθρου 33 της ίδιας αποφάσεως) διατηρείται ακόμη και μετά την κατάργηση του άρθρου 34 ΕΕ (βάσει του οποίου εκδόθηκε η απόφαση 2008/615). Αυτό σημαίνει, επίσης, ότι οι προβλέπουσες ουσιώδη τύπο διατάξεις του άρθρου 25, παράγραφος 2, (και του άρθρου 33) εξακολουθούν να ισχύουν και να παράγουν έννομα αποτελέσματα, παρά τις αλλαγές που έχουν έκτοτε επέλθει στο συνταγματικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

33. Κατόπιν των ανωτέρω, παραμένει το ζήτημα αν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν βασικές πράξεις, όπως υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, ή εκτελεστικά μέτρα, όπως διατείνεται το Συμβούλιο.

2. Η φύση των προσβαλλομένων αποφάσεων

34. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν βασικές πράξεις και όχι εκτελεστικά μέτρα. Συναφώς, το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 απαιτεί ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου για την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων. Κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως 2008/615, το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ προέβλεπε δύο διαφορετικές διαδικασίες για την έκδοση βασικών πράξεων και τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων: μόνο για την έκδοση των βασικών πράξεων απαιτούνταν ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο θεωρεί ενδεικτικό το γεγονός ότι στο άρθρο 33 της αποφάσεως 2008/615 προβλέπεται διαφορετική βάση για τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων. Παρά την ύπαρξη της εν λόγω διατάξεως, το Συμβούλιο επέλεξε να μην εκδώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις επί τη βάση αυτής. Λαμβανομένης υπόψη της επιλογής αυτής, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν εκτελεστικά μέτρα, αλλά βασικές πράξεις, όπως η απόφαση 2008/615. Επιπροσθέτως, οι τίτλοι των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν αναφέρουν τον όρο «εκτελεστική», πράγμα που επίσης δείχνει ότι οι εν λόγω αποφάσεις αποτελούν όντως βασικές πράξεις. Κατά το Κοινοβούλιο, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συμπληρώνουν την απόφαση 2008/615 όσον αφορά την ημερομηνία από την οποία ένα κράτος μέλος επιτρέπεται να έχει πρόσβαση στο σύστημα της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων.

35. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 του παρέχει τη δυνατότητα ασκήσεως εκτελεστικών εξουσιών και ότι, ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνιστούν εκτελεστικά μέτρα. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η διατύπωση του άρθρου 25, παράγραφος 2, καθώς και το γεγονός ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την επίτευξη

8 — Απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 56).

9 — Απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-540/13, EU:C:2015:224, σκέψη 44).

10 — Απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 57).

των σκοπών της αποφάσεως 2008/615 δείχνουν σαφώς ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν εκτελεστικά μέτρα. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, τα επιχειρήματα του Κοινοβουλίου παραβλέπουν πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία η νομική βάση είναι εκείνη που καθορίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί, και όχι το αντίστροφο.

36. Όπως θα εξηγήσω κατωτέρω, δεν θεωρώ πειστικά τα επιχειρήματα που προβάλλει το Κοινοβούλιο.

37. Η νομολογία του Δικαστηρίου είναι χρήσιμη για την κατανόηση της διακρίσεως μεταξύ των όρων «βασικές πράξεις» και «εκτελεστικά μέτρα». Οι βασικές πράξεις αποτελούν προνόμιο της νομοθετικής εξουσίας, επειδή περιέχουν ουσιώδεις κανόνες για το ρυθμιζόμενο ζήτημα και, υπό την έννοια αυτή, προϋποθέτουν πολιτικές επιλογές. Τέτοιου είδους ουσιώδεις κανόνες δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εξουσιοδοτήσεως¹¹. Επίσης, κατά τη νομολογία, οι ουσιώδεις αυτοί κανόνες πρέπει να θεσπίζονται βάσει αντικειμενικών παραγόντων οι οποίοι μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο δικαστικού ελέγχου, και παράλληλα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα χαρακτηριστικά και τις ιδιαιτερότητες του σχετικού τομέα¹². Πρέπει, επίσης, να λαμβάνεται υπόψη το νομοθετικό πλαίσιο¹³.

38. Στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως 2008/615 εκτίθεται ότι ο σκοπός της συνίσταται στην ενσωμάτωση των ουσιαστικών διατάξεων της Συνθήκης του Prüm¹⁴ στο νομοθετικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η εν λόγω απόφαση στοχεύει στη βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών με σκοπό την ανίχνευση και διερεύνηση αξιόποινων πράξεων.

39. Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 ορίζει ότι η παροχή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορεί να λάβει χώρα πριν μεταφερθούν στο εθνικό δίκαιο οι σχετικές με την προστασία των δεδομένων διατάξεις και πριν το Συμβούλιο αποφασίσει ομόφωνα, όσον αφορά κάθε κράτος μέλος και κάθε κατηγορία δεδομένων που ανταλλάσσονται (προφίλ DNA, δακτυλοσκοπικά δεδομένα, δεδομένα σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων), ως προς το αν πληρούται η προϋπόθεση αυτή. Σύμφωνα με το άρθρο 20 της αποφάσεως 2008/616, το Συμβούλιο λαμβάνει την κατά τα ανωτέρω απόφαση επί τη βάσει εκθέσεως αξιολογήσεως η οποία συντάσσεται από εμπειρογνώμονες προερχόμενους από τα κράτη μέλη που είναι ήδη λειτουργικά. Η εν λόγω έκθεση βασίζεται σε ερωτηματολόγιο, σε επίσκεψη αξιολογήσεως καθώς και στην πιλοτική εφαρμογή της σχετικής βάσεως δεδομένων. Με βάση την εν λόγω έκθεση, μπορεί να διαπιστωθεί αν το οικείο κράτος μέλος έχει εφαρμόσει ένα σύστημα προστασίας δεδομένων, αν πληροί τις τεχνικές και νομικές προϋποθέσεις για τη διενέργεια αυτοματοποιημένων αναζητήσεων και τη λήψη δεδομένων από άλλα κράτη μέλη, καθώς και αν η βάση δεδομένων που διαθέτει είναι συμβατή με τις βάσεις δεδομένων άλλων κρατών μελών.

40. Υπό το πρίσμα αυτό, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στην ουσία (i) διαπιστώνεται ότι τα συγκεκριμένα κράτη μέλη έχουν ολοκληρώσει επιτυχώς το προκαταρκτικό στάδιο αξιολογήσεως, όπως αυτό καθορίζεται στο άρθρο 20 της αποφάσεως 2008/616, και (ii) βάσει της διαπιστώσεως αυτής παρέχεται σε αυτά τα κράτη μέλη δυνατότητα προσβάσεως, από μια συγκεκριμένη ημερομηνία, στο σύστημα αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων.

11 — Απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-355/10, EU:C:2012:516, σκέψεις 63 έως 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

12 — Απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-355/10, EU:C:2012:516, σκέψεις 67 και 68). Βλ. επίσης αποφάσεις της 6ης Μαΐου 2014, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-43/12, EU:C:2014:298, σκέψη 29), και της 22ας Οκτωβρίου 2013, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (C-137/12, EU:C:2013:675, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

13 — Απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-411/06, EU:C:2009:518, σκέψεις 64 και 65).

14 — Βλ. ανωτέρω υποσημείωση 7.

41. Μολονότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνιστούν αναγκαία προϋπόθεση για να λάβει χώρα οποιαδήποτε ανταλλαγή πληροφοριών, το γεγονός αυτό δεν σημαίνει ότι αποτελούν βασικές πράξεις αντίστοιχες της απόφασης 2008/615 αυτής καθ' εαυτήν. Κατά την άποψή μου, δεν μπορεί να λεχθεί ότι το περιεχόμενο των προσβαλλομένων αποφάσεων επηρεάζει τη διαμόρφωση πολιτικής όσον αφορά τη θέση σε εφαρμογή ενός συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών.

42. Περαιτέρω, όπως ορθώς επισημαίνει το Συμβούλιο, η νομική βάση είναι εκείνη η οποία καθορίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί, και όχι το αντίστροφο¹⁵. Υπό την έννοια αυτή, δεν έχω πεισθεί ότι εκ της προβλεπομένης στο άρθρο 25, παράγραφος 2, της απόφασης 2008/615 διαδικασίας δύνανται να συναχθούν άλλα συμπεράσματα όσον αφορά τη φύση των προσβαλλομένων αποφάσεων.

43. Επιπλέον, αν γινόταν δεκτή η άποψη του Κοινοβουλίου, αυτό θα σήμαινε ότι κάθε φορά που κράτος μέλος έχει ολοκληρώσει την προκαταρκτική αξιολόγηση και το στάδιο της πιλοτικής εφαρμογής που απαιτούνται για την ανταλλαγή των πληροφοριών, η οποία προβλέπεται στην απόφαση 2008/615, ο νομοθέτης θα έπρεπε να κρίνει αν έχουν τηρηθεί τα μέτρα για την προστασία των δεδομένων τα οποία αφορά το κεφάλαιο 6 της ανωτέρω απόφασης και να επιβεβαιώσει ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος δύναται να έχει άμεση πρόσβαση στα δεδομένα που καλύπτονται από την απόφαση αυτή. Κατ' εμέ, μια τέτοιου είδους ευρεία ερμηνεία της έννοιας της βασικής πράξεως θα περιόριζε, μέχρις σημείου πλήρους καταργήσεως του στην ουσία, το πεδίο εφαρμογής των εκτελεστικών μέτρων.

44. Τέλος, το Κοινοβούλιο δεν προέβαλε κανένα πειστικό επιχειρήμα προκειμένου να εξηγήσει με ποιον τρόπο οι προσβαλλόμενες αποφάσεις θα μπορούσαν να θεωρηθούν αυτοτελείς αποφάσεις με τις οποίες επιδιώκεται σκοπός που κατά τον έναν ή τον άλλον τρόπο διαφοροποιείται από εκείνον της απόφασης 2008/615. Αντιθέτως, όπως έχει ήδη εξηγηθεί, οι εν λόγω αποφάσεις συνιστούν αναπόσπαστο και αναγκαίο μέρος της διαδικασίας που οδηγεί στην επίτευξη των σκοπών της απόφασης 2008/615. Στο πλαίσιο αυτό, η μη αναφορά του όρου «εκτελεστική» δεν δύναται κατά την άποψή μου να συνεπάγεται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνιστούν βασικές πράξεις.

45. Κατά συνέπεια, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν εκτελεστικά μέτρα και ότι τα περί του αντιθέτου επιχειρήματα του Κοινοβουλίου πρέπει να απορριφθούν. Ομοίως πρέπει να απορριφθούν επίσης τα επιχειρήματα ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν μπορούσαν να στηριχθούν στην απόφαση 2008/615 και ότι, αντιθέτως, έπρεπε να στηριχθούν σε ισχύουσες διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ.

46. Έχοντας κατά νου το συμπέρασμα αυτό, θα εξετάσω στη συνέχεια τον λόγο ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας και τον οποίο το Κοινοβούλιο διατυπώνει σχετικά με το άρθρο 25, παράγραφος 2, της απόφασης 2008/615.

3. Η νομιμότητα του άρθρου 25, παράγραφος 2, της απόφασης 2008/615

47. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το άρθρο 25, παράγραφος 2, της απόφασης 2008/615 καθορίζει μια απλουστευμένη διαδικασία η οποία δεν προβλέπεται από το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ, το οποίο απαιτεί να προηγηθεί πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Επιτροπής, καθώς και διαβούλευση με το Κοινοβούλιο για την έκδοση των βασικών πράξεων. Ακόμη και στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις συνιστούν εκτελεστικά μέτρα, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 2, της απόφασης 2008/615 διαφοροποιείται από εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ: αυτό δεν οφείλεται μόνο στο ότι το άρθρο 25, παράγραφος 2, δεν απαιτεί να

15 — Βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 19ης Ιουλίου 2012, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-130/10, EU:C:2012:472, σκέψη 80), και της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 57).

προηγηθεί πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Επιτροπής ή διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, αλλά και στο ότι η διάταξη αυτή απαιτεί ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν λόγω ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615.

48. Αντιθέτως, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου¹⁶, δεν τίθεται ζήτημα ως προς τη νομιμότητα του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 απλώς και μόνον λόγω της ομολογουμένως ατυχούς διατυπώσεως της εν λόγω διατάξεως. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, η επίμαχη διάταξη μπορεί να εναρμονιστεί με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης ΕΕ (άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ) έστω και αν δεν αναφέρει τη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο ούτε προσδιορίζει τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας μέσω της οποίας κράτος μέλος μετέχει στο σύστημα που τίθεται σε εφαρμογή με την απόφαση 2008/615.

49. Συναφώς, το Συμβούλιο επαναλαμβάνει την άποψή του ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις αποτελούν εκτελεστικά μέτρα και επισημαίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ δεν απαιτεί να προηγηθεί πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κράτους μέλους για τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων. Ομοίως, όσον αφορά την απαίτηση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, η έλλειψη ρητής σχετικής απαιτήσεως δεν είναι καθοριστικής σημασίας δεδομένου ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, είναι σε κάθε περίπτωση δυνατόν να γίνει σύμφωνη ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως.

50. Τέλος, το Συμβούλιο αναφέρεται στην απαίτηση ομοφωνίας που τάσσεται με το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615. Υποστηρίζει ότι η διατύπωση στην απόφαση: «αποφασίζει ομόφωνα» αντί του «εκδίδει απόφαση με ομοφωνία» αφήνει χώρο για ερμηνεία και ως εκ τούτου πρέπει να ληφθούν υπόψη το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή και οι σκοποί τους οποίους επιδιώκει. Κατά το Συμβούλιο, η απαίτηση ομοφωνίας στην ουσία περιέχει δύο διακριτά στάδια στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Πρώτον, τα κράτη μέλη ομοφώνως βεβαιώνουν (με βάση το αποτέλεσμα των προκαταρκτικών αξιολογήσεων που έλαβαν χώρα, βλ. σημείο 39 ανωτέρω) αν το οικείο κράτος μέλος έχει επιτυχώς ολοκληρώσει την αξιολόγηση. Λαμβανομένης υπόψη της δομής του συστήματος ανταλλαγής δεδομένων, η οποία παρέχει στα μετέχοντα κράτη μέλη τη δυνατότητα να έχουν άμεση πρόσβαση στις εθνικές βάσεις δεδομένων άλλων κρατών μελών, η επιτυχής ολοκλήρωση των προκαταρκτικών αξιολογήσεων απαιτεί κατ' ανάγκην τη σύμφωνη γνώμη κάθε επί μέρους κράτους μέλους. Δεύτερον, η επίσημη απόφαση όσον αφορά την συμμετοχή του οικείου κράτους μέλους στο σύστημα ανταλλαγής δεδομένων και την ημερομηνία από την οποία δύναται να αρχίσει η ανταλλαγή των δεδομένων λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615, τα δύο αυτά στάδια ενσωματώνονται σε μία απόφαση.

51. Όπως συνομολογούν αμφότεροι οι διάδικοι, είναι καθοριστικής σημασίας να προβλέπονται από τις Συνθήκες οι κανόνες που διέπουν τον τρόπο λήψεως αποφάσεων από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Οι εν λόγω κανόνες δεν εμπίπτουν στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών ή των θεσμικών οργάνων της ΕΕ. Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν νομικές βάσεις από το παράγωγο δίκαιο να τροποποιούν επί το αυστηρότερον ή το ηπιότερον τους κανόνες που περιέχονται στις Συνθήκες¹⁷. Η σημαντική αυτή αρχή αφορά επίσης τη διαδικασία θεσπίσεως εκτελεστικών μέτρων¹⁸.

16 — Αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223), και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-540/13, EU:C:2015:224).

17 — Αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 42), και της 6ης Μαΐου 2008, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-133/06, EU:C:2008:257, σκέψεις 54 έως 56).

18 — Απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 43).

52. Πρέπει επίσης να υπομνησθεί εδώ ότι η νομιμότητα μιας πράξεως της ΕΕ πρέπει να αξιολογείται με βάση τα πραγματικά και νομικά δεδομένα που ίσχυαν κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως αυτής¹⁹.

53. Έχω ήδη καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να θεωρηθούν εκτελεστικά μέτρα. Ως εκ τούτου, η νομιμότητα του άρθρου 25 της αποφάσεως 2008/615 πρέπει να αξιολογηθεί υπό το πρίσμα των διατάξεων που, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως αυτής, ρύθμιζαν τη θέσπιση των εκτελεστικών μέτρων στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα, δηλαδή υπό το πρίσμα των άρθρων 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ και 39, παράγραφος 1, ΕΕ²⁰. Σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των αποφάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο του τρίτου πυλώνα.

54. Κατά το γράμμα του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 δεν απαιτείται πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κράτους μέλους ούτε η εν λόγω διάταξη καθιστά υποχρεωτική για το Συμβούλιο τη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο. Περαιτέρω, η συγκεκριμένη διάταξη αποκλίνει από το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ ως προς το ότι απαιτεί ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου.

55. Μολονότι συμφωνώ με το Συμβούλιο ότι είναι δυνατόν να εναρμονιστεί το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 με τα άρθρα 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ και 39, παράγραφος 1, ΕΕ όσον αφορά τα ζητήματα της πρωτοβουλίας²¹ και της διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο²², δεν έχω πεισθεί ότι αυτό ισχύει επίσης όσον αφορά την απαίτηση ομοφωνίας κατά το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615. Η απαίτηση αυτή συνιστά σαφή απόκλιση από τα οριζόμενα στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ, το οποίο προβλέπει τη με ειδική πλειοψηφία θέσπιση εκτελεστικών μέτρων.

56. Ασφαλώς είναι αληθές, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, ότι κατά την ερμηνεία μιας διατάξεως πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ο σκοπός της και το νομικό πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται²³. Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι μια διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο που να μη θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητά της²⁴. Ωστόσο, οι ερμηνευτικές αυτές αρχές δεν μπορούν να διευρύνονται, ειδικά δε όταν υπάρχει κίνδυνος παραβιάσεως άλλης αρχής θεμελιώδους σημασίας, και συγκεκριμένα της αρχής ότι οι Συνθήκες καθορίζουν τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων (βλ. περαιτέρω σημείο 51 ανωτέρω)²⁵.

57. Πρώτα απ' όλα, το Συμβούλιο προέβαλε ότι η κατά το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 απαίτηση ομοφωνίας πρέπει να νοηθεί ως εμπεριέχουσα μια διαδικασία λήψεως αποφάσεων η οποία περιλαμβάνει δύο στάδια και καταλήγει στην έκδοση *μίας* αποφάσεως, και ότι η απαίτηση ομοφωνίας εφαρμόζεται μόνον κατά το πρώτο προκαταρκτικό στάδιο. Η επίσημη απόφαση

19 — Βλ., μεταξύ πολλών άλλων, απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

20 — Βλ., συναφώς, αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 45), και Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-540/13, EU:C:2015:224, σκέψη 35), και της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-363/14, EU:C:2015:579, σκέψη 59).

21 — Το Δικαστήριο επιβεβαίωσε ότι, όσον αφορά τα εκτελεστικά μέτρα, το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ δεν απαιτεί προηγούμενη πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κράτους μέλους, βλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-363/14, EU:C:2015:579, σκέψεις 58 έως 67).

22 — Το Δικαστήριο έκρινε, σε υπόθεση όπου είχε προβληθεί παρόμοια αιτίαση ελλείψεως νομιμότητας, ότι, με ερμηνεία της επίμαχης διατάξεως υπό το πρίσμα του άρθρου 39, παράγραφος 1, ΕΕ (κατά το οποίο απαιτείται διαβούλευση με το Κοινοβούλιο), το γεγονός ότι η επίμαχη διάταξη δεν διευκρινίζει ότι πρέπει να γίνει διαβούλευση με το Κοινοβούλιο δεν συνεπάγεται ότι η εν λόγω διάταξη στερείται νομιμότητας, βλ. απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψεις 47 έως 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 — Απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, Rosselle (C-65/14, EU:C:2015:339, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

24 — Απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

25 — Αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223, σκέψη 43), και της 6ης Μαΐου 2008, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-133/06, EU:C:2008:257, σκέψεις 54 έως 56).

λαμβάνεται με ειδική πλειοψηφία. Αν γινόταν δεκτή η από το Συμβούλιο ερμηνεία του άρθρου αυτού, η εν λόγω διάταξη θα δημιουργούσε *de facto* μια νομική βάση από το παράγωγο δικαίο η οποία θα μετέβαλλε τους κανόνες που προβλέπονται στη Συνθήκη. Τούτο, επειδή, όπως εξήγησε το Συμβούλιο, η διαδικασία δύο σταδίων καταλήγει στην έκδοση *μίας* αποφάσεως, πράγμα που σημαίνει ότι η απαίτηση ειδικής πλειοψηφίας θα ίσχυε μόνο σε θεωρητικό επίπεδο και ότι στην πραγματικότητα το Συμβούλιο θα εξέδιδε την εκτελεστική πράξη με ομόφωνη απόφαση.

58. Επιπλέον, δεδομένου ότι το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 ρητώς ορίζει ότι η απόφαση πρέπει να λαμβάνεται με ομοφωνία, δεν είναι κατά την άποψή μου δυνατόν, μέσω σύμφωνης ερμηνείας, η εν λόγω απαίτηση σχετικά με τον τρόπο λήψεως αποφάσεων να ερμηνευθεί ως απαίτηση «ειδικής πλειοψηφίας». Μια τέτοια ερμηνεία θα ήταν σαφώς αντίθετη προς το γράμμα του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615²⁶.

59. Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω τα ακόλουθα. Κατανοώ τα επιχειρήματα που προβάλλει το Συμβούλιο όσον αφορά τον λόγο για τον οποίον καθίσταται αναγκαίο —ως *προϋπόθεση* για την έκδοση της εκτελεστικής αποφάσεως— κάθε κράτος μέλος να βεβαιώσει αν το εισερχόμενο κράτος μέλος έχει ολοκληρώσει επιτυχώς το στάδιο της προκαταρκτικής αξιολογήσεως. Ωστόσο, αυτό δεν μπορεί να συνεπάγεται ότι το Συμβούλιο θα μπορούσε εν συνεχεία να εκδώσει την εκτελεστική απόφαση βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615, δεδομένου ότι η εν λόγω διάταξη, καθιστώντας υποχρεωτική τη λήψη ομόφωνης αποφάσεως, συνιστά μη νόμιμη νομική βάση από το παράγωγο δικαίο. Όπως ορθώς παρατήρησε το Κοινοβούλιο, στην απόφαση 2008/615 υπάρχει άλλη διάταξη, και συγκεκριμένα το άρθρο 33, με την οποία παρέχεται στο Συμβούλιο εξουσία να λαμβάνει τα μέτρα που ενδεχομένως είναι αναγκαία για την εφαρμογή της αποφάσεως αυτής.

60. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615 καθορίζει μια διαδικασία η οποία διαφοροποιείται από αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ και ως εκ τούτου συνιστά μη νόμιμη νομική βάση από το παράγωγο δικαίο. Εντεύθεν προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει εξ ολοκλήρου δεκτός και οι προσβαλλόμενες αποφάσεις να ακυρωθούν.

61. Για την περίπτωση που το Δικαστήριο διαφωνήσει και κρίνει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, θα εξετάσω τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο το Κοινοβούλιο προβάλλει παράβαση ουσιώδους τύπου.

Γ — Ουσιώδης τύπος

62. Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το Κοινοβούλιο επαναλαμβάνει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις έπρεπε να εκδοθούν βάσει των άρθρων 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ', ΣΛΕΕ και 87, παράγραφος 2, στοιχείο α', ΣΛΕΕ. Έχω εξετάσει το ζήτημα αυτό ανωτέρω.

63. Επικουρικός, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων αντίκειται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ για τρεις λόγους. Το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΕΕ προβλέπει την ακόλουθη διαδικασία: ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου (ή με ειδική πλειοψηφία στην περίπτωση εκδόσεως εκτελεστικών πράξεων) κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής ή κράτους μέλους και αφού προηγηθεί διαβούλευση με το Κοινοβούλιο. Η διαδικασία αυτή δεν ακολουθήθηκε από το Συμβούλιο.

26 — Στο σημείο αυτό, θα μπορούσε να γίνει διάκριση σε σχέση με την περίπτωση που περιγράφεται ανωτέρω στην υποσημείωση 22, όπου η επίμαχη διάταξη *δεν προέβλεπε τίποτα* σχετικά με την απαίτηση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, βλ. απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-317/13 και C-679/13, EU:C:2015:223).

64. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το κύριο επιχείρημα του Κοινοβουλίου στηρίζεται σε εσφαλμένη αντίληψη της ορθής νομικής βάσεως για την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι νομίμως εξέδωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615, το οποίο απαιτεί ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου, αλλά όχι προηγούμενη πρωτοβουλία ή διαβούλευση με το Κοινοβούλιο. Ωστόσο, το Συμβούλιο παραδέχεται επίσης ότι, υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου²⁷, έπρεπε να διαβουλευθεί με το Κοινοβούλιο πριν από την έκδοση των προσβαλλομένων αποφάσεων.

65. Υπό το πρίσμα της ανωτέρω αναλύσεως σχετικά με τη νομιμότητα του άρθρου 25, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2008/615, αρκεί να επιστημάνω τα ακόλουθα.

66. Όπως παραδέχεται το Συμβούλιο, έπρεπε να διαβουλευθεί με το Κοινοβούλιο. Η έλλειψη διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο σημαίνει κατ' ανάγκην την ακυρότητα των οικείων αποφάσεων²⁸. Εκδίδοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις με ομοφωνία, το Συμβούλιο παραβίασε επίσης τους κανόνες ψηφοφορίας που προβλέπονται στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ. Ωστόσο, το επιχείρημα που στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως το Κοινοβούλιο προβάλλει σχετικά με την προηγούμενη πρωτοβουλία θα πρέπει να απορριφθεί. Τούτο, επειδή, όπως εξηγήθηκε πιο πάνω, το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΕΕ δεν απαιτεί προηγούμενη πρωτοβουλία κράτους μέλους ή της Επιτροπής.

67. Επομένως, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι επίσης ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός. Ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν.

Δ — Τα αποτελέσματα των προσβαλλομένων αποφάσεων

68. Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από το Βασίλειο της Σουηδίας, ζητεί από το Δικαστήριο να διατηρηθούν τα αποτελέσματα των προσβαλλομένων αποφάσεων στην περίπτωση που αυτές ακυρωθούν σύμφωνα με το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Το Κοινοβούλιο δεν εναντιώθηκε στο αίτημα αυτό.

69. Ανωτέρω κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν. Πάντως, η ακύρωση των εν λόγω αποφάσεων χωρίς να διατηρηθούν τα αποτελέσματά τους θα είχε αναμφίβολα σημαντικές επιπτώσεις στη διασυννοριακή συνεργασία για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, της βαριάς εγκληματικότητας και της παράνομης μεταναστεύσεως. Πράγματι, το γεγονός αυτό θα εμπόδιζε σε σημαντικό βαθμό την πρόσβαση των αρχών καταστολής (τόσο στα κράτη μέλη που αφορούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις όσο και σε άλλα μετέχοντα κράτη μέλη) σε προφίλ DNA, δακτυλικά αποτυπώματα και δεδομένα σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων. Υπό την έννοια αυτή, η μη διατήρηση των αποτελεσμάτων των προσβαλλομένων αποφάσεων θα έθετε σε κίνδυνο τη διατήρηση της δημόσιας τάξεως και θα είχε επιπτώσεις όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της διασυννοριακής συνεργασίας στον συγκεκριμένο τομέα²⁹. Τούτο, επειδή η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων θα είχε ως συνέπεια την εξάλειψη της βάσεως για την κατά τα ανωτέρω συνεργασία των ενδιαφερομένων κρατών μελών. Κατά την άποψή μου, ο λόγος αυτός επαρκεί για να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματα των προσβαλλομένων αποφάσεων μέχρις ότου αυτές αντικατασταθούν με νέες πράξεις. Επιπλέον, πρέπει να παρατηρήσω ότι το Κοινοβούλιο, μολονότι ζητεί την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, δεν αμφισβητεί ούτε τον σκοπό ούτε το περιεχόμενό τους.

27 — Απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, C-540/13, EU:C:2015:224, σκέψη 53.

28 — Βλ., ως την πλέον πρόσφατη, απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-595/14, EU:C:2015:847, σκέψεις 35 έως 43).

29 — Βλ., ομοίως, αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-540/13, EU:C:2015:224, σκέψεις 61 έως 64), και της 23ης Δεκεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-595/14, EU:C:2015:847, σκέψεις 45 έως 49).

70. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θεωρώ αναγκαίο να διατηρηθούν τα αποτελέσματα των προσβαλλομένων αποφάσεων μέχρι την έναρξη ισχύος των νέων πράξεων οι οποίες θα τις αντικαταστήσουν.

IV – Επί των δικαστικών εξόδων

71. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σε αμφότερες τις παρούσες υποθέσεις, το Κοινοβούλιο ζήτησε την καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα και το Συμβούλιο ηττήθηκε.

72. Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρενέβησαν στην ένδικη διαδικασία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Ισπανίας πρέπει να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

V – Πρόταση

73. Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις τέσσερις προσβαλλόμενες αποφάσεις: την απόφαση 2014/731/ΕΕ του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ) στη Μάλτα, την απόφαση 2014/743/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Κύπρο της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ), την απόφαση 2014/744/ΕΕ του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την έναρξη στην Εσθονία της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δεδομένων σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας οχημάτων (ΑΚΟ) και την απόφαση 2014/911/ΕΕ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2014, για την έναρξη της αυτοματοποιημένης ανταλλαγής δακτυλοσκοπικών δεδομένων στη Λετονία·
- να διατηρήσει τα αποτελέσματα των προσβαλλομένων αποφάσεων μέχρι την έναρξη ισχύος των νέων πράξεων οι οποίες θα τις αντικαταστήσουν·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα·
- να ορίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.